

que corri la veu

www.quecorrilaveu.org - redaccio@quecorrilaveu.org

dijous 8 de maig de 2003

SUMARI

2 Editorial: "Prou tortures"

Opinió:
"El camino de
la mentira (2)"

Papa Buix i el
petit Asnar

3 L'aigua bruta del PP, Prestige i PHN a debat

Mossos i
impunitat,
tortures a Torà

El conflicte
de l'aigua
entre Palestina
i Israel

4 Breus

Agenda d'aquest
cap de setmana

Les guerres s'obliden amb una facilitat preocupant

Actualment existeixen més de 20 conflictes bèl·lics al món

ANNA-PRIS MAGRIÑÀ I JAVI FORTES · Un dia abans que les tropes nord-americanes entressin a Bagdad, a la República Democràtica del Congo va haver-hi 4.000 morts en un sol dia a causa de les lluites inter-ètniques (que tenen el seu inici en la nefasta descolonialització d'Àfrica per part d'occident). Però aquest fet no va sortir als mitjans. Durant l'any 2002, cada mes van morir 100 persones a Txetxènia, però l'entrada als mitjans de comunicació al país està prohibida i Rússia practica el secretisme total. Des de l'any 1979, Afganistan ha patit quatre guerres: primer els soviètics, després els *mujaidins* per treure els soviètics, més tard els talibans per fer fora els *mujaidins* i, finalment, l'única guerra mediàtica a l'Afganistan: els nord-americans per treure els talibans. Ara per ara, però, no hi ha pau a l'Afganistan, tot i això, els conflictes en aquest país són cosa de la temporada passada...

Aquests tan sols són tres exemples de les moltes guerres oblidades que hi ha al món. La llista

és extensa: Congo, Angola, Catxemira, Sierra Leone, Filipines, Nigèria, etc. A la conferència celebrada ahir a la facultat de Comunicació de la UAB van ser convidats Maria Dolors Masana, cap d'Internacional de La Vanguardia i membre de Reporteros Sin Fronteras, i Francesc Castro, *freelance* a l'Iraq i Jordània durant la invasió. Masana va denunciar el buit informatiu que hi ha als mitjans a l'hora de parlar sobre moltes guerres. D'altra banda, Francesc Castro va relatar les condicions en què es trobà durant el seu viatge. Unes condicions d'inferioritat, pel que fa a recursos, protecció, seguretat i consideració, respecte a la majoria de periodistes allà desplaçats.

Les guerres amagades

Les guerres silenciades, oblidades, que desapareixen de l'agenda temàtica dels mitjans amb massa facilitat van ser la reflexió central al voltant de la qual es va desenvolupar la conferència. Masana va denunciar

que els conflictes on no intervenen les grans potències perquè no hi ha interessos per a Occident –petroli, diamants, coltán i altres– no hi ha interès en informar. "No es parla de l'horror d'aquestes guerres oblidades, on hi ha moltíssima crueltat gratuïta. A Libèria i Sierra Leone es posa en fila a nens i nenes, homes i dones, i se'ls tallen braços i cames de manera arbitrària. També hi ha els nens de la guerra, als que entrenen per assassinar (primer els fan matar a un conegut perquè perdin la por), per arrencar ulls i treure vísceres", va explicar Masana. Francesc Castro explicà situacions també molt violentes, per exemple com els morts civils iraquians s'enterraven i es desenterraven per poder-los reconèixer o els nens morien als hospitals sense que els metges poguessin fer-hi res. Experiències que sabem que es produeixen en qualsevol guerra, però no per això ens poden deixar indiferents, i més encara si les veiem amb els nostres ulls.

Prou tortures

Fa un mes tres joves van ser detinguts a Torà per ordre del jutge Garzón. Durant aquest mes el "Jutge Estrella" parlava de drets humans a Mèxic. Els detinguts de Torà van ser torturats i el jutge seguia parlant de democràcia i de No a la Guerra. Ja fa massa temps que les denúncies contra les actuacions del "Jutge Garzón" són silenciades. Ja són masses les tortures i els maltractaments a casernes i dependències policials.

El poder permet amb la Llei Antiterrorista l'aïllament dels detinguts durant 5 dies. El poder permet la total impunitat per violar la integritat psíquica i física. El cas d'Egunkaria ha posat de manifest la sospita, si més no, que les forces repressores no són tan netes com ens vol fer creure el ministre Acebes. Però no ens enganyem, això no ens ve de nou. Fa uns anys va ser Núria Cadenes, també Zigor Larredonda, fa poc Juanra, cantant de Kop i els anarquistes de València. I molts més dissidents anònims han estat detinguts sense càrrecs i se'ls ha aplicat la Llei Antiterrorista per fer-los callar. Moltes denúncies són el testimoni mut d'aquestes actuacions de l'Estat. No es tracta només de la injustícia d'aquesta democràcia elitista, parlem de la violació sistemàtica dels drets humans que tots tenim, siguem culpables o no. Denunciem, per tant, l'aplicació d'aquesta Llei. Denunciem l'empresonament de Jordi Vilaseca, Jordi Torné i Antoni Codina i de tants altres que encara pateixen presó il·legal als centres de l'Estat. Denunciem, en definitiva, la tortura i la repressió del sistema neoliberal que s'aprofita de la inseguretat ciutadana per justificar el Terrorisme d'Estat.

(...continuació d'ahir) En esos momentos de confusión y miedo al naufragio todo el mundo se retrata, y primero los gallegos y luego todos los españoles vimos el desvelamiento del definitivo rostro del Gobierno. Antes de nada vimos que por entonces ya no tenía Presidente, sobrevolando se había perdido ya entre las nubes de la Historia, con mayúscula. Vimos luego la ineptitud y la irresponsabilidad ante un problema grave y sus consecuencias, un desastre. Pero inmediatamente vimos como se llevó a la práctica todo lo que habían ido ensayando por partes, un ensayo de sometimiento y control autoritario de la sociedad.

El ocultamiento de la información a los ciudadanos, utilizando los medios de comunicación públicos para desinformar y poniendo trabas a los medios privados, llegando a prohibirse a los medios privados acceder a lugares contaminados. La actitud antidemocrática, el desprecio a la ciudadanía apareció manifiesto. Y la mentira sin contemplaciones, desgranada día a día hasta hoy, fue la prin-

cipal arma utilizada por Xunta y Gobierno para afrontar la crisis. Y una mentira solo se puede tapar con otra mentira. Y luego la mentira se hace calumnia contra quien nos desafía, contra quien recuerda la verdad. La mentira es un arma mortal y cainita. Se mostró clara la cultura política decimonónica de esta administración cuando al desprecio al ciudadano, tenido por súbdito, se le añadía una idea subyacente a su actuación en Galicia: creyeron que se podía aislar y encerrar un asunto en un territorio. Esta administración cree que el Estado no se levanta sobre una nación de ciudadanos, transversal a las identidades nacionales y colectivas, sino sobre un territorio homogéneo que el Gobierno administra con paternalismo. Ignoran absolutamente el momento que vive nuestra civilización planetaria y que acaba de ilustrar la gran movilización contra la guerra. Su actitud autoritaria ha conseguido despertar a los ciudadanos y su nacionalismo rancio tan centralista e hiriente, hizo que en Galicia creciese con fuerza su identidad colectiva.

Este 23-F una multitud llegada de Galicia, pero también de Andalucía, Cataluña, País Vasco, Valencia, Castilla... (Bretaña, Portugal...), marchó por las calles de Madrid convocada por «Nunca más». Esa marcha en que el pueblo de Madrid acogió, envolvió y se sumó a «Nunca más» enterró el periodo político que se inició justamente veinte años antes, con otro malhadado 23-F, cuando se dio un frenazo y una involución soterrada pero real a muchas esperanzas de una España viva, distinta y nueva. Este domingo de gaitas, alegría y rebeldía ciudadana en Madrid confirmó que el suelo se ha movido bajo los pies de todos nosotros. Este 23-F pasado enterró definitivamente la idea de una sociedad dormida y vencida, dividida en rencores entre comunidades y levantó la imagen de una sociedad rejuvenecida y con conciencia cívica. Que a la mentira del arrogante le presenta el espejo de la vergüenza, eso que algunos tanto han perdido.

SUSO DEL TORO

Machado recuerda el Papa

He aprofitat el pont de l'1 de maig per visitar Madrid. Malauradament, el Papa havia decidit fer el mateix i jo sense saber-ho. Aquesta coincidència m'ha fet recordar el poema *El mañana efímero* de Machado. "La España de charanga y pandereta/ cerrado y sacristía/ devota de Frascuelo y de María/ de espíritu burlón y alma quieta" estava concentrada a la espanyolíssima Plaza de Colón per veure un ric home vell, a qui no deixen descansar en pau. El patètic espectacle ha satisfet a "esa España inferior que ora y bosteza" que, fins i tot, s'atrevia a cridar sense

ironia: *el Papa es joven, torero o tu sí que eres galáctico*. Però, aquesta és la mateixa Espanya que "ora y embiste/ cuando se atreve a usar la cabeza", com ja hem comprovat durant 7 anys.

Per tant, l'Espanya que "nace/ la España del cincel y la maza", de la que tots nosaltres formem part aquests dies, no es pot adormir. I ho estem fent. No pot ser que a la manifestació

de dimarts només hi haguessin 500 persones. La nostra missió és no oblidar, continuar denunciant totes les salvatjades polítiques (des de guerres fins a la il·legalització de partits) i obrir els ulls a tota la societat. "La España de la rabia y de la idea".

ORIOL ALBALATE
ESTUDIANT DE 4RT DE COMUNICACIÓ
AUDIOVISUAL

papa buix i el petit asnar

Buix i família es retiren per recuperar forces!

ÉS EL MEU TRIST DEURE CONFIRMAR EL RUMOR. ELS MEUS PERSONATGES ES PRENEN UNES SETMANES DE REPOS.

(L'autor, que és esquerrà.)

DESPRÉS D'UNA AMABLE NEGOCIACIÓ, BUIX I ASNAR ES PRENEN UNES VACANCES...

PAGADES PER LA REDACCIÓ!

"PAGADES", SÍ.

I TAMBÉ HAS DE DIR QUE...

AH, SÍ! I "NO HI HA HAGUT CAP MENA DE COACCIÓ". AIXÒ.

BEN DIT, NYEH, NYEH!

03

Un moment de la conferència d'ahir. FOTO: ANNA-PRIS

“El gran problema és la lògica neoliberal”

“L'aigua bruta del PP, un repàs pels conflictes del Prestige i el PHN”

NEUS SANCHIS · Ahir es va celebrar a l'Aula Magna de la facultat de Comunicació de la UAB una xerrada doble. Sota el títol “L'aigua bruta del PP” es va parlar del Pla Hidrològic Nacional i de l'enfonsament del Prestige.

Del PHN van parlar Jesús Carrera, Enginyer de Camins, i Amparo Moreno, professora de Periodisme de l'Autònoma. L'objectiu de l'explicació era tècnica: analitzar les bases del PHN i buscar els punts crítics. Carrera ha explicat que existeix una llei de caràcter estatal que obliga als demandants d'aigua a pa-

gar la totalitat del cost del transvasament. Aquesta llei no s'aplica al PHN, ja que si fora així, el preu de l'aigua pujaria molt per a cobrir les despeses, cosa que implicaria una disminució radical de la demanda. Però segons l'enginyer, ni tan sols la metodologia emprada per a fer el pla és correcta, ja que no s'ha pensat en l'equitat, no s'ha argumentat amb claredat el per què del pla hidrològic, no s'ha fet una presa de decisions participativa, no s'ha buscat la sostenibilitat i s'ha fet d'una manera poc transparent. “Aquesta metodologia seria bona fa cent anys,

no al segle XXI”, afirma Carrera. Tant Carrera com Moreno han opinat que el problema real és el sistema, el màxim interès del qual és els benefici.

Pel que fa al cas del Prestige, han parlat dos membres de la plataforma Nunca Mais. Ells han explicat els problemes que ha ocasionat, i ocasionen, a les costes gallegues el vessament del xapapote. “Ens han negat el dret a estar informats, no se saben les conseqüències que té per a la salut, ens han negat a participar en les decisions, no volen voluntaris perquè són ulls que veuen el que passa”, comentava un membre. Es referia a que el govern no ens diu els casos d'intoxicacions que s'estan produint i que alguns preveuen que esdevindran a la llarga càncer.

La situació a Galicia encara és roïna: hi ha moltes platges que encara no s'han netejat, el fons marí està “asfaltat”, el plàncton de l'aigua contaminat ... La solució que dona el PP són les subvencions, però són poques i durant poc temps. Això solament és una “Política del biberó”, és a dir, donar diners però no arreglar els problemes veritables.

Totes dues qüestions, tant el PHN com el xapapote, estan intrínsecament lligades. “El gran problema és la política neoliberal”, afirma un dels membres de Nunca Mais. Els interessos econòmics primen més que la política social, que el benestar de la població i de la natura. La solució és un canvi en el sistema actual marcat per les lleis del mercat, que no canviarà, això cal tindre-ho clar, ni amb el PP i amb el PSOE governant.

Que l'aigua es dediqui a apagar incendis

ORIOL GRACIA · El conflicte Palestino-Israelià s'ha convertit en una olla bullent d'on el vapor no pot escapar. Precisament és l'aigua un dels punts clau per entendre el conflicte. Fins i tot, l'existència del mateix estat d'Israel, depèn en gran part, del control militar i polític de territoris palestins, i en particular de la franja de Cisjordània, que li subministra el 25% de les necessitats hídriques.

Segons el palestins l'aigua procedeix del seu territori i per tant en són els únics propietaris. Els israelians, per la seua part, invoquen un principi fonamental del dret internacional: l'ús històric de l'aigua, ja que van ser els primers en utilitzar els aqüífers de Cisjordània els anys 80 per concessió del Govern Britànic a un adjudicatari jueu.

Perquè precisament l'aigua?

Així doncs l'aigua s'ha convertit en una de tantes variables a les que aten l'enfrontament entre palestins i israelians. Però l'aigua és un recurs irremplaçable, i el mateix instint de supervivència obliga a pactar amb l'enemic.

I és que tot i els enfrontaments armats, els experts israelians i palestins es reuneixen periòdicament per concretar la gestió hídrica i mantenir les infraestructures de distribució i evacuació de l'aigua al marge del cicle de destrucció. De fet, el “Comitè Mixt Palestino-Israelià sobre l'Aigua” és una de les úniques estructures conjuntes, creades en el marc dels acords d'Oslo de 1993, que ha sobreviscut els darrers anys d'Intifada.

Al Pròxim Orient, quan hi ha set, no queda altre remei que cooperar. Tal com afirma el polític jordà Munther Haddadin, “l'aigua està feta per apagar incendis, no per provocar-los”. Esperem que aviat, del foc només en quedin algunes brases mal apagades.

Per més informació

UNESCO
www.unesco.org

Mossos i impunitat

L'advocat dels detinguts a Torà parla de les tortures que van patir durant la detenció

OLIVER VILLANUEVA · “El van fer estar entre vuit o deu hores de peu, de cara a la paret, sense poder recolzar-s'hi. Va venir un policia, el va agafar pel coll i el va rebotre contra la paret. Li embolicaven fils pel coll fins al punt de l'asfíxia i els tornaven a deslligar, assessorats per un equip de metges.” Són alguns dels actes que figuren en la querrela de Jordi Vilaseca, un dels tres detinguts a Torà el passat 1 d'abril, contra els Mossos d'Esquadra i que ahir va explicar Francesc Arnau, el seu ex-advocat, a la facultat de +Comunicació de la UAB.

En aquestes circumstàncies, Arnau dubta molt que sigui vàlida la

imputació de “terrorisme de baixa intensitat” per als joves, ja que “la única prova incriminària de què disposen és l'atestat policial, i aquest va ser pres després de tortures i amb un munt d'irregularitats”. Segons el col·legi d'advocats de Lleida, els delictes que s'imputen als detinguts haurien de ser tractats com a “danys”, i passarien a la justícia ordinària i no a l'Audiència Nacional.

A la xerrada, Jaume, un membre d'Alerta Solidària, una agrupació contra la repressió, va explicar que quan Vilaseca va sortir de les dependències policials va haver d'ingressar a la UCI, i que a les anàlisis van trobar restes d'amfetamina, una substància

que triga menys de 24 hores en desaparèixer de l'organisme. La droga, per tant, s'havia d'haver subministrat a la caserna de la policia autonòmica.

El cas dels detinguts a Torà és el primer en què els Mossos d'Esquadra apliquen la nova Llei Antiterrorista que, segons Alerta Solidària, “no és una llei per acabar amb el terrorisme, sinó amb la dissidència”. Jaume va denunciar “la impunitat amb què actuen les forces de seguretat” usant aquesta llei, que permet “fer detencions sense registre domiciliari, augmentar el nombre de dies d'incomunicació per als detinguts, negant a més el dret a fer una trucada telefònica i obligant-los a acceptar l'advocat que se'ls imposa d'ofici”. També va recordar que segons Amnistia Internacional i altres organismes, la tortura “no és un fet esporàdic” a les comissaries espanyoles.

Els refugiats afganesos, advocats a la fam

Amnistia Internacional demana a la Unió Europea que retiri el Pla de Retorn dels refugiats d'Afganistan que es presenta avui, ja que el consideren "precipitat i incoherent". Segons un estudi d'Amnistia Internacional, el país encara no està en situació de rebre els desplaçats. Durant els pròxims 12 mesos la mateixa UE ha pronosticat que almenys 4,3 milions d'afganesos patiran fam degut a la sequera, la manca d'aliments, la precarietat de les estructures, els problemes d'accés a algunes zones i la falta de

capacitat adquisitiva. Afganistan segueix sent, en la major part, una 'terra de ningú' on impera la llei del més fort i les organitzacions internacionals encara no han muntat una estructura d'ajuda i reinserció sòlida pels refugiats.

Mani-festa-acció dissabte a Mataró

Aquest dissabte dia 10 a Mataró es celebrarà una festa/manifestació reivindicativa en contra de la retallada de llibertats que s'està visquent des de l'11 de setembre. Després dels actes es llegirà un manifest en el qual s'exigirà la retirada de les lleis de

partits i antiterrorista, entre d'altres, el tancament de l'Audiència Nacional, el respecte al dret a manifestació i a la llibertat d'expressió, el tancament dels Centres d'Internament, el compliment de les reivindicacions de les persones empresonades, la dimissió de Julia García-Valdecasas i la dissolució de la Brigada Provincial d'Informació.

Coca-Cola es beneficiarà de la Festa de la Solidaritat

Boicot Preventiu alerta del contracte existent entre Coca-Cola i l'Ajuntament de Barcelona, segons

el qual en tots els actes que es realitzin al Moll de la Fusta serà obligatori consumir els seus productes. Aquest contracte afectarà la propera Festa de la Solidaritat, organitzada com cada any per la ONG SOS Racisme. Boicot Preventiu fa una crida als visitants de la Festa perquè no comprin cap producte Coca-Cola.

Fins aviat!!

retalla-la i corre la veu

DIJOURS 8 DE MAIG

Jornades de suport als presos polítics

Hora: 09:00
Lloc: Plaça Cívica de la UAB
Exposició 'Avui com ahir...tortura'
A les 2h. Botifarrada popular.
Organitza 'Alternativa Estel'.

Reunió per organitzar les jornades 'Arma't de raons contra la guerra' (10 i 11 de maig)

Hora: 10:00
Lloc: Davant el bar de la Facultat de Ciències de la Comunicació
S'han d'organitzar les activitats que Comunicació organitzarà. Per a més informació: www.groups.msn.com/armatderaons. El seu mail és: armatderaons@groups.msn.com

Conferència: 'Dona i Drets Humans' a càrrec de l'escriptora i psiquiatra egípcia Nawal al-Sa'dawi

Hora: 12:00
Lloc: Sala d'actes del rectorat de la UAB
L'obra de Al-Sa'dawi es caracteritza per la seva defensa dels drets humans de les dones. Ha estat procesada al seu país pel seu tarannà feminista. És XV Premi Internacional Catalunya 2003.

Cicle de Cinema: 'Documentals Iranis'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de Cinema de la UAB - Centre de la Imatge

- TEHRAN, SA'AT-E-25, 1999, de Seifollah Samadian
- FOOTBALL BEH SABK-E IRANI, 2001, de Maziar Bahari

Debat 'Guerres i petroli' a càrrec de Joan Martínez Alier

Hora: 13:30
Lloc: Aula 7, Facultat d'Econòmiques de la UAB
També hi haurà una projecció del vídeo OCP, Ecuador

Exposició JOMA: EN PEU DE GUERRA

Hora: 20:00
Lloc: Sala Rovira. Rambla de Catalunya, 62
INAUGURACIÓ: dijous 8 de maig.
Del 8 de maig al 13 de juny.
Continguts: Dibuixos publicats el darrer any a la premsa. S'hi tracta el rerafons de la tensió després de l'11 de setembre 2001. La guerra i la seva preparació: la por, la mentida i l'abús. Els desplaçats i els moviments migratoris també hi són reflectits, així com l'absurda idea de l'enemic invisible.

DISSABTE 10 DE MAIG

Exposició JOMA: EN PEU DE GUERRA

Hora: 09:00
Lloc: Sala Rovira. Rambla de Catalunya, 62

Del 8 de maig al 13 de juny.
Continguts: Dibuixos publicats el darrer any a la premsa. S'hi tracta el rerafons de la tensió després de l'11 de setembre 2001. La guerra i la seva preparació: la por, la mentida i l'abús. Els desplaçats i els moviments migratoris també hi són reflectits, així com l'absurda idea de l'enemic invisible.
L'espai: La sala s'ha transformat totalment. El conjunt d'originals estan presentats en el context d'un espai/escenografia que sota el títol d'ONA EXPANSIVA pretén traspasar una mínima part de la violència que conté la situació de guerra i d'amenaça actuals a la pròpia experiència de la visita de l'exposició.

Concentració i enlairada de globus

Hora: 13:30
Lloc: Plaça Cívica de la UAB
- Actuació musical de Jordi Albero
- Recital de poesia per la pau per part d'Anna Bitrià
- Dinar popular amb els col·laboradors de la Consulta Social contra la Guerra

DISSABTE 10 DE MAIG

Exposició JOMA: EN PEU DE GUERRA

Hora: 09:00
Lloc: Sala Rovira. Rambla de Catalunya, 62
Del 8 de maig al 13 de juny.

Continguts: Dibuixos publicats el darrer any a la premsa. S'hi tracta el rerafons de la tensió després de l'11 de setembre 2001. La guerra i la seva preparació: la por, la mentida i l'abús. Els desplaçats i els moviments migratoris també hi són reflectits, així com l'absurda idea de l'enemic invisible.
L'espai: La sala s'ha transformat totalment. El conjunt d'originals estan presentats en el context d'un espai/escenografia que sota el títol d'ONA EXPANSIVA pretén traspasar una mínima part de la violència que conté la situació de guerra i d'amenaça actuals a la pròpia experiència de la visita de l'exposició.

Arma't de raons contra la guerra

Hora: 09:00
Lloc: Parc de l'Estació del Nord de 9 a 00:30. Pel matí activitats i xerrades i per la tarda-vespre *performance*. Acte convocat per les assemblees d'estudiants i professors de les Universitats de Barcelona

Jornada universitària per explicar els actes realitzats

Hora: 12:00
Lloc: Parc de la Ciutadella
Per poder participar contacteu amb la Plataforma Aturem la Guerra Universitats: plataformaaturemguerrauni@yahoo.com
L'hora no és segura

Segona reunió per la creació d'una televisió i una ràdio alternatives

Hora: 17:00
Lloc: A l'Espai Obert (c/ Blasco de Garai nº 2. Metro Poble Sec o Paral·lel)

Un diari obert a tothom: redaccio@quecorrilaveu.org

www.quecorrilaveu.org

